

PÚTNIK

Božieho milosrdenstva

farnosti Božského Srdca Ježišovho
Partizánske-mesto

XIII. ročník
číslo 8/2015

Nikdy sa nehanbi za evanjelium. (porov. Rim 1,16)
Chráň si ho vo svojom srdci ako najcennejší poklad,
z ktorého môžeš čerpať svetlo a silu
do každodenného života.

Šírimo za
dobrovoľný príspevok

Ján Pavol II. na Slovensku, 2003

Pútnik Božieho milosrdenstva

Z obsahu...

Úvodník

Radosť zo života
strana 3

Svedectvo

Odkaz „mlčiacej
väčšiny“ Slovenska -
„radosť zo života...“
strana 4-5

Týka sa nás

Hlas Božieho ľudu -
ozvena hlasu Cirkvi zo
Šaštína
strana 6-11

Boli sme pri tom

Slávnostné Trojdnie
strana 11-12

Týka sa nás

Cirkevná základná
škola Jána Krstiteľa
strana 12-13

Zaujalo nás

Ružencová Panna
Mária
strana 14

Pápež František:
Čítam si evanjelium,
aby som stretol
Ježiša?
strana 15

Farská kronika

od 25.8. do 22.9.2015

Do nášho cirkevného
spoločenstva sa sviatosťou
krstu začlenili:

Tamara Novanská
Adela Zimová
Adam Lapin
Alexander Krošlák
Terézia Smiteková
Dávid Sasko

Sviatosť manželstva prijali:

Radovan Jonek a Henrieta Mudríková
Matej Nechala a Martina Košíková
Erik Rihár a Adriána Čižmáriková
Viktor Knajbel a Lucia Štiaková
Matúš Chropeň a Lucia Kňazeová

S nádejou na večný život sme
odprevadili:

Július Podoba, 69 r.
Milan Kasala, 85 r.
Andrej Revilák, 85 r.
Viktor Kratochvíl, 87 r.
Vilma Kucharičová, 75 r.
Danica Paulovičová, 60 r.

Pozvánka

DMC v Košiciach pozýva všetkých veriacich na 9. púť
Ružencových bratstiev do Národnej baziliky Sedembolestnej
Panny Márie v Šaštíne, ktorá sa uskutoční dňa 3.10.2015
(sobota) so začiatkom o 9,00 hod. a vyvrcholí sv. omšou o 12,30
hod. Témou púte je „Nájdenie v chráme“.

Pozvánka do Skačian: „Poďakovanie za úrodu“

V dnešnej uponáhľanej dobe sa na ďakovanie často zabúda.
V Skačanoch však dokázali, že tu vedia byť ľudia vďační za všetko,
čo nám Boh dáva. Aj tento rok farský kostol vyzdobili darmi z
Božej prírody, úrodou ako i nádhernými sypanými obrazmi, na
ktoré všetkých pozývajú. Poďakovať sa ako i pokochať sa
nádhernou výzdobou môžete pred a po sv. omši o 18,30 hod. v
dňoch pondelok, štvrtok a piatok. Nezabúdajme ani my na starú
ľudovú múdrosť: „Bez Božieho požehnania márne naše
namáhania.“

Liturgický kalendár

4.10. - 27. nedeľa v cezročnom období
7.10. - Ružencovej Panny Márie
11.10. - 28. nedeľa v cezročnom období
18.10. - 29. nedeľa v cezročnom období
25.10. - 30. nedeľa v cezročnom období

Radosť zo života

Milí čitatelia Pútnika, doznievajú v nás ohlasy Národného pochodu za život v Bratislave 2015, ktorý bol vyjadrením podpory života a rodiny na Slovensku, ale aj radosti z viery, zo spoločenstva. Príznačné bolo aj motto Radosť zo života. Radosť skutočne potrebujeme. Hlavne v dnešnej dobe, keď sa do srdca vkráda smútok a s ním spojený pesimizmus. Ako povedal Cyril Vasil', sekretár Kongregácie pre východné cirkvi, v príhovore v Šaštíne, že jednou z bolestí Slovenska je strata nadšenia, radosti a životného optimizmu. Čo teda robiť, aby sme ju znovu našli alebo získali? Nie je to také jednoduché, ako zasmiať sa na nejakom dobrom vtipе alebo humornej príhode. Hľadáme niečo, čo skutočne poteší to naše srdce niekde v hĺbke.

V tomto smere je pre nás vzorom Sv. Otec František, ktorý povedal:

„Kresťan je svedkom pravej radosti, ktorú dáva Ježiš.“ On sám napriek mnohým vážnym otázkam, ktoré musí riešiť, dokáže vyžarovať optimizmus. Iba človek hlboko zakorenený v Kristovi môže prežívať radosť aj v ťažkostiach. Kde môžeme načerpať radosť pre náš život?

V mesiaci október sme pozvaní k modlitbe sv. ruženca. V tejto modlitbe vzývame Máriu tak, ako ju oslovil posol radosti - archanjel Gabriel: „Zdravas, Mária, milosti plná“ alebo doslovne „Raduj sa, Mária“. Celé zvolanie by sa dalo preložiť aj: „Raduj sa, obdarená pôvabom.“ Máriina radosť pochádzala z toho, že dostane dar - dar dieťaťa. Každý dar Božej milosti v nás

spôsobuje radosť, aj keď rozmrazenie našich srdiec niekedy so sebou prináša aj bolesti. Práve tajomstvá radostného ruženca sú pre nás príležitosťou uvažovať nad hodnotami života a rodiny. Sú to tajomstvá, ktoré sprevádzali Svätú rodinu a oslovujú aj dnešnú rodinu na ceste hľadania Božej vôle a sily k jej naplneniu, ako to bolo aj v živote Panny Márie a sv. Jozefa. V tých konkrétnych situáciách, ktoré rodina prežíva a s ktorými zápasí.

Nech je mesiac október pre nás a naše rodiny pozvaním k spoločnej modlitbe. K hľadaniu radosti z blízkosti Boha a tých

najbližších. Hlavne mladých pozývam k tomu, aby objavili krásu tejto modlitby práve v rodine. Tí starší spomínajú práve na tieto momenty spoločnej modlitby, ktoré im utkveli hlboko v pamäti.

Nech nám Panna Mária vyprosí od Boha všetky potrebné dary pre náš život, aby sme uvažovaním nad tajomstvami ruženca objavili silu spoločnej modlitby, ktorej ovocím je radosť, a aby sme túto radosť dokázali preniesť do nášho každodenného života.

vdp. Jozef Mikula

Odkaz „mlčiacej väčšiny“ Slovenska - „radosť zo života...“

Chceme Slovensko...

...kde pomáhame bezbranným, chorým a núdznym. Naše zákony a spoločnosť sú spravodlivé, chránia a pomáhajú všetkým, vrátane nenarodených detí a ich mám. Chránia život a dôstojnosť každého človeka od počatia po prirodzenú smrť, podporujú, ochraňujú a vyzdvihujú rodinu založenú manželstvom muža a ženy, kde sa vytvárajú najlepšie podmienky pre prijatie, ochranu a výchovu detí. Slovensko, kde žijú ľudia, ktorí túžia mať deti, a mnohí sa rozhodli mať veľkú rodinu. Slovensko, kde pomáhame narodiť sa každému bábätku. Kde v rodinách i v spoločnosti vládne vzájomná pomoc, nikto sa necíti opustený a zbytočný. Takéto Slovensko chceme, o takomto Slovensku snívame.

Snívate s nami tento sen aj Vy?

ÁNO, a preto sme **20. septembra 2015** prišli do Bratislavy **OSLAVOVAŤ život**, povedať **ÁNO** ochrane ľudského života od počatia po prirodzenú smrť. Pridali sme sa k desaťtisícum ľudí a známym osobnostiam verejného života. Na Národný pochod za život do Bratislavy prišlo cca 70 000 - 85 000 ľudí. Hlavným iniciátorom a organizátorom Národného pochodu za život bola Konferencia biskupov Slovenska. Na podujatie prišli ľudia z celého Slovenska. Organizátori avizovali aj podporovateľov z Českej republiky, Rakúska či Nemecka. Ľudia zaplnili celé námestie, aj priľahlé uličky. Dav siahal až po Kamenné námestie, opačným smerom až po Župné námestie. Ľudia držali v rukách transparenty ako **Som za život, Dieťa je dar**, či **Život je výzva...** Na pódiu na Námestí SNP prebiehal kultúrny program a viacero príhovorov na tému ochrany života. „**Som veľmi rád, že dnes pôjdeme spolu, aby sme ukázali našu úctu každému ľudskému životu,**“ uviedol vo svojej reči bratislavský arcibiskup Stanislav Zvolenský. Zdôraznil, že **ľudský život je hodný ochrany v každej etape života.**

Pochod za život 2015 - misia a poslanstvo

Misiou Národného pochodu za život je na celoslovenskej úrovni a verejným spôsobom vyjadriť túžbu a žiadosť po spoločenskej zmene, ktorá by sa prejavila **v ochrane života každého človeka**. Účastníci žiadajú spoločnosť a najmä zodpovedných verejných činiteľov (vládu SR, poslancov NR SR, prezidenta a iné štátne inštitúcie) o ochranu života každého človeka od počatia po prirodzenú smrť. Pochod nadväzuje na úspešný prvý Národný pochod za život, na ktorom sa 22.9.2013 v Košiciach zúčastnilo 80 000 občanov. Charakter pochodu je **radostný, plný sviežosti, vitality, empatie a úcty** voči každému. Zvláštna pozornosť sa na Národnom pochode za život v Bratislave venovala **situácii tehotných mám v ťažkostiach a tomu, ako im vieme pomáhať**. Z pochodu by nikto nemal odísť bez informácie, kam sa môže obrátiť tehotná mama v núdzi a ako jej vie pomôcť každý z nás.

Týmto pochodom pokojne vyjadrujeme jednoznačné požiadavky, aby zákon a spoločnosť:

- chránili ľudský život od počatia po prirodzenú smrť,
- chránili, podporovali a vyzdvihovali rodinu založenú manželstvom muža a ženy,
- chránili rodičovské práva na výchovu detí.

Národným pochodom za život sa chceme vyjadriť **za zmeny** v spoločnosti, ktoré by viedli k ochrane práva na život a dôstojnosť pre každého človeka od počatia po prirodzenú smrť. Potrebu týchto zmien pociťujeme predovšetkým v oblastiach ľudských práv, legislatívy, školstva, zdravotníctva a médií. Pochodom chceme vyjadriť tiež **nesúhlas so všetkými formami potierania ľudskej dôstojnosti a útokmi proti ľudskému životu**, zvlášť počas prenatálneho vývinu človeka. Pochodom chceme vyjadriť, že už **nestačí byť za život iba v našom súkromí**, ale je potrebné sa aj **verejne** vyjadriť za ochranu života a vyžadovať zmeny vedúce k jeho ochrane.

Účastníci pochodu prispejú ľuďom v núdzi

Tento rok sa organizátori pochodu rozhodli prispieť k ochrane života aj venovaním financií vo výške aspoň 10% z výťažku verejnej zbierky. „Výťažok zbierky pôjde do zariadení Slovenskej katolíckej charity, kde pomáhajú tehotným matkám v núdzi, rodinám v ťažkej životnej situácii a rodinám utečencov, ktoré sa nachádzajú v zariadeniach Slovenskej katolíckej charity.“

Každý jeden účastník pochodu za život svedčí...

- chcem svedčiť o radości zo života
- snívam o Slovensku, kde pomáhame všetkým,

- aj mamám a deťom, rodinám
- kde inde sa dá lepšie oslavovať a ďakovať za život a rodinu?
- chcem manifestovať za život a rodinu
- chcem sa zapísať do dejín Slovenska
- ja som život dostal, chcem ho pre všetkých
- chcem vystúpiť z prúdu ľahostajnosti
- chcem sa zastať slabých a povedať ÁNO životu
- chcem spravodlivosť pre každého
- chcem pomáhať, vydať svedectvo a mobilizovať k službe životu a rodine
- chcem byť na najväčšom pochode za život na Slovensku

prevzaté z internetu

SVEDECTVO

Svedectvo účastníka pochodu z Partizánskeho

Nedeľa 20. 9. 2015 patrila Pochodu za život. Pred dvoma rokmi bol v Košiciach prvý ročník, v ktorom účastníci dali jasne najavo svojou účasťou a postojmi, čo si myslia o ochrane života už od jeho počatia, čo si myslia o ochrane rodiny tej klasickej - dvoch rodičov, muža, ženy a samozrejme deti. Prebehli dva roky a organizácie ochraňujúce život zorganizovali druhý ročník pochodu, teraz v hlavnom meste Slovenska, v Bratislave. V spomínanú nedeľu v Bratislave nebolo ľudí málo, bolo to porovnateľné množstvo ako pred dvoma rokmi v Košiciach. Ľudia dali svojou účasťou jasne najavo, čo si myslia o ochrane života, ktorý človeku daroval Boh a o ochrane rodiny. Aj z nášho mesta a okolia boli v Bratislave ľudia, ktorí sú odhodlaní chrániť život, rodiny, matky v požehnanom stave. Heslo pochodu v Bratislave bolo *Radosť zo života*. Prajem všetkým skutočnú radosť zo života. Budme k sebe navzájom láskaví, milosrdní, ako nám to hovorí pán Ježiš a majme v úcte život už od jeho počatia a tiež mamky v požehnanom stave. Nech nám v tom dobrotivý Pán Boh pomáha.

Stanislav Husár
účastník pochodu v Bratislave

Hlas Božieho ľudu

- ozvena hlasu Cirkvi zo Šaštína

TÝKA SA NÁS

Za čias komunizmu boli púte jednou z mála možností prejavu živej viery zoči-voči režimu, ktorý chcel za každú cenu zatlačiť náboženský život do tzv. privátnej, teda neviditeľnej sféry, bez akéhokoľvek presahu do reálneho či verejného života. Na púťach sme sa však napriek zapisujúcim a fotiacim eštebákovi čítali akosi silnejší, vedomí si toho, že tu nie sme sami, že nám všetkým nemôžu zapchať ústa a že sme časťou spoločenstva Cirkvi. Vtedajší mocipáni, keď už nemohli púte zlikvidovať, tak si aspoň prišli, aby sa na nich náboženská téma nespájala s ničím, čo by bolo príliš spoločensky aktuálne. Aj dnes by možno bolo jednoduchšie hovoriť na čisto teologickú, bezproblematickú mariánsku tému a možno by to niekto aj vrele odporúčal. Veď máme hneď sedem bodov, či motívov, pretože sviatok Sedembolestnej nám pripomína Máriino utrpenie pri tých evanjeliových scénach, ktoré tradícia cirkvi spája so symbolickým číslom jej bolesti. Ale aj dnes, ba práve dnes, sa akosi prirodzene očakáva, že z púti, možno práve aj z tejto šaštínskej, zaznie okrem čisto teologickej reflexie aj ozvena hlasu Cirkvi, hlasu Božieho ľudu. Veď od stáročí zaznieva na týchto miestach šepot modlitieb generácií našich predkov, oddávna tu pútnik predkladá Bohu svoje prosby, starosti i túžby. Tu môžeme cítiť duchovný tep srdca slovenského národa, môžeme tu začuť hlas Slovenska, hlas jeho ľudu. Povedzme si teda jednoducho, že na tomto mieste je možné počuť šepotajúci hlas človeka - pútnika, ktorý tu prednáša svoje modlitby a prosby v mene svojom, ale aj v mene tej tichej, neraz zakríknutej či umlčivanej časti obyvateľov Slovenska, v mene jednoduchých, skromných, pokorných ľudí; tej mlčiacej väčšiny, ktorá poslúcha svojich zvolených i nezvolených predstavených; tej masy slušných ľudí, pre ktorú platia zákony a ktorá ich aj dodržiava; tej väčšiny, ktorá žije od výplaty k výplate (ak ju vôbec pri dnešnej nezamestnanosti ešte má) a ktorej výška v akejkoľvek európskej krajine na západ od našich hraníc vyvoláva súcitný úsmev; v mene všetkých

tých, ktorí z toho mála, čo za svoju prácu dostanú, ešte aj poctivo platia dane, majú na krku 30-ročnú pôžičku; v mene tých tzv. jednoduchých ľudí, ktorí sú sami sebou a nehrajú sa na smotánku, ale vytvárajú svojou prácou hodnoty pre dobro všetkých; v mene všetkých bezmenných, štedrých a šlachetných ľudí, pre ktorých by bolo urážkou chcieť ich zaradiť medzi tú tzv. novú šľachtu, ktorá si svoje postavenie rýchlo vyšľachtila tým, že sa „vedela obracať“ v nejakom pofidérnom „biznise“, alebo vedela obracať kabáty v správnom poradí podľa správnych farieb. Môžeme tu načúvať.

A práve preto dnes v Šaštíne viac ako kázať by som chcel načúvať, teda by som sa chcel pokúsiť byť len hlasom, akýmsi zosilňovačom, amplifikátorom toho duchovného dialógu, ktorý tu prebieha medzi pútnikom, prinášajúcim hlas Slovenska a jeho Sedembolestnou patrónkou. Drahá Panna Mária, prichádzame zložiť k tvojim nohám, pod kríž tvojho Syna, naše osobné i spoločné bolesti, naše obavy i túžby. Pred obraz tvojich **siedmich materinských bolesti** chceme predložiť tu, čo cítime ako naše bolesti; bolesti, ktoré sa dotýkajú našich životov. Je to v podstate zoznam siedmich bolesti Slovenska, zoznam strát, ktoré nám hrozia, alebo ktoré sme už viac či menej závažným spôsobom utrpeli na našej osobnej i spoločnej púti životom.

Prvou je strata nadšenia, radosti a životného optimizmu. Cítime sa unavení z každodennej jednotvárnosti života, z rutiny, z nudy, zo strachu o budúcnosť, z pocitu bezmocnosti. Už vlastne ani nevieme, čo by mohlo pozdvihnúť tú našu „blbú náladu“, ktorá sa šíri ako mor a otravuje vzduch, ktorý dennodenne dýchame. Starší si šomrú: „Hádám to už nejak dožijeme.“ „Celý život sa driem, a čo z toho mám?“ hundre stredná generácia. Mladí - pokiaľ nechcú podľahnúť apatii pred obrazovkou počítača či televízora, alebo sa neuspokoja s povrchnými a falošnými životabudičmi kedysi slávnej trojice sex-drogy-rokenrol, tak si neraz hovoria: „Podme kamsi preč z tejto krajiny,

možno inde to bude inak a lepšie.“ Prečo? Aj preto, lebo zamestnanie a bývanie, tieto dva veľké životné otázky, doliehajú ako nočná mora či ako balvany najmä na mladých ľudí, ktorí by si radi založili rodinu a ktorí sa pri svojom štarte do života cítia osamotení, nedostatočne podporovaní a nemienia sa uspokojiť s nejakými odrobinkami lúbivých benefitov reklamne rozdeľovaných zo spoločnej kasy, keď vidia, že chýba účinná a komplexná spoločenská podpora mladej generácie. Ale viac ako ekonomika a jej problémy, ktoré stále boli a budú, dolieha na všetkých strata dôvery, nadšenia a optimizmu. Navonok sa bavíme, ba podľa ponuky televíznych zábavných programov by sme sa mohli v podstate „uzabávať k smrti“ - a napriek tomu sme stále smutnejší, bezradnejší, apatickejší. Pesimisti hovoria, že už nemôže byť horšie a optimisti tvrdia, že veru horšie byť ešte môže a istotne aj bude. Panna Mária, ty, ktorá si v litániách vzývaná ako Príčina našej radosti a Útecha zarmútených, pomôž nám nájsť znovu radosť do života. Ďakujeme Ti za to, že nám poukazuješ na svojho Syna, ako na najhlbší dôvod našej radosti prekonávajúcej všetky každodenné ťažkosti - veď on nám aj dnes hovorí: „Nebudte ustarostení o život, čo budete jesť, ani o telo, čo si oblečiete. Veď život je viac ako jedlo a telo viac ako odev...“ (Lk 12, 23-32) Nebudte ustarostení! Veď toto všetko zháňajú ľudia tohto sveta. Váš Otec predsa vie, že toto potrebujete. Ale hľadajte jeho kráľovstvo a toto dostanete navyše. Neboj sa, maličké stádo, lebo vášmu Otcovi sa zapáčilo dať vám kráľovstvo.

Druhou našou bolesťou je strata ľudskosti a súcitu - rastúca bezohľadnosť. Koľko bezohľadnosti, bezcitnosti, neľudskosti zažívame denne, na našich cestách, na pracoviskách, na úradoch, v nemocniciach, ba i v najužších rodinných vzťahoch?! Čo je človek ochotný vykonať za judášsky groš? Existuje hranica straty ľudskosti? Odkedy som videl skryto nafilmovaný záznam policajného agenta, ktorý, vydávajúc sa za priekupníka s „bielym mäsom“, naoko prijal ponuku jednej matky, ktorá bola ochotná za 10 000 USD predať svoju 9-ročnú dcéru do zahraničia pre potreby pornografického priemyslu s jasnou dohodou, že po roku bude „rozobraná na orgány“, tak sa, žiaľ, bojím, že za

peniaze je niekto schopný urobiť naozaj všetko! Matka, kto nás zachráni z víru egoizmu, z nebezpečenstva straty ľudskej tváre i dôstojnosti, ak nie ty, Panna hodna chvály? *Nedovoľ nám zabudnúť, že sme ľuďmi, stvorenými na Boží obraz a podobu, že zdieľame dôstojnosť Božieho Syna, ktorý na seba prijal našu ľudskú prirodzenosť, aby ju tak povýšil. Pomôž nám zastaviť výpredaj ľudskosti v nás. Ďakujeme ti za žiarivé príklady tých, ktorí by si zaslúžili „čestný doktorát“ z „ľudskosti“, za dobrovoľníkov, za tých, ktorí sa venujú opusteným, nechceným a opusteným deťom, ľuďom s postihnutím, za tých, ktorí konajú dobro v skrytosti, za tých, ktorých dobré skutky pozná len Boh a ktorí pred Božou tvárou zvolávajú požehnanie aj pre naše Slovensko, požehnanie, ktoré prevyšuje a odzbrojuje akékoľvek zlorečenie a prekliatie, ktoré zvolávajú na seba i na celý svet ľudia bezcitní a neľudskí.*

Našou treťou bolesťou je strata dôvery v autoritu, v občianske i cirkevné inštitúcie. Za účinnej asistencie všetkých - i tých, ktorí by mali byť jej nositeľmi - sa čím ďalej, tým viac vytráca prirodzená autorita, a to v rodinnom i občianskom živote, ba i v živote Cirkvi. Tí, ktorým bola autorita ľudským, alebo i Božím právom zverená s ňou neraz ľahkomyselne a hriechne hazardujú, zabúdajúc na to, že práve vtedy, keď sa s pocitom nadradenosti, bez lásky a bez zodpovednosti stavajú pred tých, ktorí boli zverení do ich starostlivosti, v skutočnosti v ich srdciach búrajú aj zvyšky dôvery a podkopávajú základy rodinného, občianskeho i cirkevného spoločenstva. A je úplne jedno, či by sa tak správal otec alebo matka dávajúci zlý príklad svojim deťom, úradník, čakajúci na úplatok, alebo jednajúci s človekom ako s číslom, najčastejšie ako s nulou, policajt, ktorý nechráni a nepomáha, ale zneužíva svoju právomoc, kňaz, ktorý je povýšenecký, lakomý alebo hrubý, biskup, ktorý by sa v prvom rade vnímal cez prizmu svojho úradu, alebo minister, či poslanec, keď sa školene usmieva do kamery šliapuc si po jazyku, popierajúc fakty odkazujúc nám tak nepriamo, že mu aj tak nič nemôžeme urobiť. A čo my na to všetko? Mávneme rukou, odpľujeme si a v duchu si povieme: „Všetci sú rovnakí, všetko je to jedna banda, ja už neverím nikomu a

ničomu, všetci klamú, všetci kradnú, nikomu na mne nezáleží - aj ja si teda budem robiť čo chcem a vykašlem sa na všetkých a na všetko.“ Taká je neraz naša bezmocná reakcia. Výsledok je ten, že potom už naozaj hádzame všetkých a všetko do jedného vreca a so špinavou vodou vylievame z vaničky aj dieťa. *Osvieť nás, Panna hodna úcty, ty Príbytok hoden cti, nauč nás skutočnej úcte a obnov v nás zaslúženú úctu i dôveru voči tým, ktorým bola zverená autorita, požehnávaj tých, ktorí si ju zasluhujú aj svojim konaním. Ďakujeme ti za všetkých tých, ktorí vykonávajú svoje povolanie a poslanie spojené s autoritou v duchu pokory a zodpovednosti pred Božou tvárou i tvárou ľudí a tých, ktorí sa v tejto oblasti prevínili povzbudzuj k tomu, aby žili tak, aby si naozaj zaslúžili autoritu, ktorá im bola zverená.*

Už chronickou je naša bolesť zo straty dôvery v spravodlivosť. Celé desaťročia hovoríme o obnovení právneho systému, o potrebe obnovenia dôvery v súdy a sudcov - a napriek tomu podľa nedávnej medzinárodnej štúdie Slovensko v oblasti vymožitelnosti práva nielenže skončilo z krajín Európskej únie, samozrejme, ako úplne posledné, ale spomedzi 144 krajín sveta sa umiestnilo na obdivuhodnom 140. mieste. Naša spravodlivosť je teda ako blesk - nie že by bola taká rýchla, skôr sa mu podobá tým, že udrie len sem-tam, a kto má správne namontovaný bleskozvod, tak sa jej nemusí veľmi báť. V niečom je zasa naša spravodlivosť pravým opakom blesku. Blesk totiž bije na vysoké miesta, kým naša slovenská spravodlivosť bije zväčša len na tie najnižšie miesta, ale takmer nikdy neudiera svojím trestom do tých páchatel'ov nepravostí, ktorí vytrčajú a sú vysoko, ktorí sa tu roky bezrestne pretŕčajú, pretože čím je človek „vyššie“, tým menšia je pravdepodobnosť, že by ho zasiahla. Viac ako 2/3 ľudí považuje súdy za skorumpované, ale korupcia nie je len ich výsadou. Už roky hovoríme o boji proti korupcii a drobné úplatky, zvlášť tie každodenné najmä v zdravotníctve, kde ich zo strachu o zdravie dávame najochotnejšie, sa občas prevalia a niekedy sa ich aj podarí potrestať, pritom ale súčasne ostáva verejným tajomstvom, dokonca štatisticky podchyteným, že priemerná výška úplatku, ktorú si pýtajú slovenskí podnikatelia z ceny zákazky alebo

dotácie, je okolo 13%. Pomer odhalených a neodhalených úplatkov je 1 k 1000 - na každé euro, na ktoré sa prišlo, je tu tisíc, ktoré úspešne prešli cez široké oká siete slepej spravodlivosti. Panna Mária, pred 2000 rokmi nám tvoj Syn v podobenstve rozprával o sudcovi, ktorý sa ani ľudí nehanbil, ani Boha nebál. Ale my máme aj čestných a vzorných sudcov, veď na Slovensku sme za posledné roky udelili ôsmim sudcom osobitnú cenu - ako sa hovorí v zdôvodnení „za nekompromisnú dlhodobú obhajobu princípov, občiansku i profesnú odvahu v mimoriadne konzervatívnom a skostnatenom systéme brániacom sa proti zásadným reformám, za odvahu a úctu k profesným hodnotám“ teda za činnosť, pri ktorej „riskovali svoje kariéry a vystavovali sa hrozbe politického šikanovania“. Názov ceny je príznačný: Biela vrana. Nuž čo! Vrana k vrane sadá a vrana vrane oko nevykole - na bielu vranu sa ale vrhne celý krdeľ. *Panna Mária - vzývame ťa ako Zrkadlo spravodlivosti, daj nám dožiť sa čias, keď naša spravodlivosť nebude len pokriveným zrkadlom našej vlastnej úbohosti, ale keď sa u nás každý služobník spravodlivosti bude môcť pokojne pozrieť do zrkadla čistého svedomia, keď sa aj u nás obraz a úloha sudcu bude spájať skôr s predstavou vznešeného orla, vysoko sa vznášajúceho, kontrolujúceho ostrým zrakom svoje územie, a nie s predstavou krídla krkavcov krákajúcich kdesi na mestskom smetisku, či vrán, vydobívajúcich zo svojho stredy prípadnú bielu vranu.*

Hlboko vnútri nás zasahuje bolesť zo straty dôvery v dané slovo, v lásku a rodinu. Pred vyše štvrtstoročím na našich uliciach a námestiach sme snívali krásny sen a spievajúc Sľúbili sme si lásku, sľúbili vraviť pravdu len, sľúbili sme si vydržať, sľúbili sme si nový deň... Dnes sa nám chce povedať, že po našich uliciach odvtedy prešli veky a, žiaľ, zobudili sme sa z onoho krásneho sna. Koľko z týchto našich sľubov sa ukázalo len prázdny slovom?! Nedodržanie daného slova ale nie je niečo, čo by sa týkalo len verejného života či nášho správania sa na verejnosti. Vierolomnosť, klamstvo, podvod sa stali takým samozrejým v každej sfére, že humpľujú aj tie najdôvernejšie ľudské väzby a vzťahy. Polovica z tých, ktorí si v úprimnom nadšení sľubovali manželskú lásku naveky toto

svoje dané slovo zobraли naspäť. Spreneverili sa mu v tej či onej forme vnútornou zradou, či aj vonkajším rozbitím zväzku. Vernosť danému slovu, zodpovednosť, vytrvalosť - tieto hodnoty sú náročné a často boli ohrozené. Dnes sa ale dostávajú do krízy osobitným, novým spôsobom. Prejavuje sa to aj v tom, koho dnes máme pred očami ako naše vzory. Celebritami a hviezdami spoločenskej smotánky sú dnes skôr finanční žraloci ako nasledovníci Matky Terezy, skôr zlatokopka, ako verná hájnikova žena, skôr ulízaný playboy než verný manžel, alebo v tom „lepšom prípade“ si necháme našu citovú sféru formovať gýčovitými telenovelami turecko-latinskoamerického typu. *Panna verná, Ty si dala pri zvestovaní anjelovi svoje fiat - staň sa - a nikdy si svoje slovo neodvolala, ani si sa mu nespreneverila. Nauč nás vernosti danému slovu. Nauč nás ctiť si dané slovo. Kráľovná rodiny, pomáhaj našim manželom žiarlivo strážiť dar vernosti a vzájomnej lásky. Ďakujeme ti za žiarivé príklady ľudí, ktorí s Božou pomocou ostali verní svojmu slovu, za rehoľníkov a rehoľnice, ktorí prežívajú verne svoje zasvätenie a slávia tento Rok zasväteného života. Ďakujeme ti za povzbudivý príklad mladých zamilovaných ľudí, verných snúbencov, napríklad aj za tých, ktorí sem na deň sv. Valentína prichádzajú odovzdať si sľub lásky v predmanželskej čistote. Ďakujeme ti za manželov, ktorí aj sem prichádzajú prosiť i ďakovať za dar života, ktorí ho prijímajú s vďačnosťou a pokorou a pre ktorých je nová kolíska vzácnejšia a vitanejšia ako dovolenka v Chorvátsku, či nové auto v garáži. Ďakujeme ti za tie rodiny, v ktorých sa slovo napĺňa svojím významom, teda v ktorých ešte stále - vraj síce rodovo stereotypne, ale v podstate prirodzene - je otec otcom a matka matkou, synovia synmi a dcéry dcérami a ktoré sú označované ako tzv. tradičné, a teda bez onej príslovečnej fantázie, ktorú v tejto oblasti hrdo reprezentuje dúhovo pestrý rad antropologicko-matematických kombinácií a variant. Ďakujeme za žiarivé príklady manželov, ktorí vytrvali vo vzájomnej vernosti po celý život, za všetkých tých známych i neznámych ľudí na akomkoľvek poste verejného i súkromného sektoru, u ktorých „áno“ je „áno“ a „nie“ je „nie“.*

Ďalšia bolesť je trochu nová, ale o to

akútnejšia - je to bolesť straty žičlivosti a štedrosti, zo straty solidarity. Pri pohľade na stav našej spoločnosti v posledných mesiacoch s prekvapením pozorujeme, ako ľahko a rýchlo dokážeme potlačiť v našich srdciach súcit, štedrosť, solidaritu. Stačí sa pozrieť na to, ako príval bezcitného strachu za pár týždňov zmenil všeobecný ľudský cit v národe, ktorý sa vždy považoval za pohostinný. Za pár mesiacov sme naše srdcia zatvrdili obavou, ktorá vidí v každom kto klope na naše dvere, v každom utečencovi bez rozdielu len potenciálneho teroristu alebo špekulanta, zabúdajúc na to, že aj od nás sme periodicky migrovali kvôli chudobe i politickému útlaku a že aj dnes desaťtisíce našich rodákov si tiež hľadajú obživu a lepší život v zahraničí. Slovinci žijúci v zahraničí oprávnené považujú za hrubú nespravodlivosť, ak by ich niekto automaticky hádzal do jedného koša s kriminálnymi živlami, hoci, ako vieme, aj takými naša vlasť občas obohacuje európsky kultúrny priestor. Žijem už desaťročia v cudzine, doma som bol odsúdený ako emigrant a vonku som sa tiež netešil z toho, ako so mnou niekedy jednala cudzinecká polícia, napríklad keď som bol po 17 rokoch bezproblémového pobytu predvolaný na identifikačné odovzdávanie odtlačkov prstov. Tiež ma ako Slovana dosť bolelo a bolí, keď som sa stretával s tým, že pre Taliana je slovo Slovan niekedy používané ako synonymum na označenie osobitnej skupiny prišielcov, bandy Slovanov, väčšinou z Balkánu, či z inej časti bývalého východného bloku, ktorá sa vyznačuje neprispôsobivým štýlom života so zvýšenou mierou kriminality, drobnými krádežami či otravným pouličným žobraním, ktoré je spojené s okrádanim turistov. Samozrejme, nehodno zľahčovať ani romanticky zjednodušovať. Poriadok, dodržiavanie zákona a prijatých pravidiel, rozumné zváženie ekonomických i kultúrnych kritérií, skutočnej potreby, vlastných možností ako aj reálnej pravdepodobnosti a nevyhnutnosti kultúrnej, spoločenskej i duchovnej integrácie migrantov - to všetko je potrebné všestranne brať do úvahy pri hľadaní odpovede na komplikovaný problém explózie migračnej vlny, ktorá začína podmykať základy spoločného európskeho domu, i jeho identity. To je ťažkou a zodpovednou úlohou politikov,

odborníkov na bezpečnosť, ekonómov, sociálnych pracovníkov. Ich prácou, ich povinnosťou je hľadať optimálne riešenie, v prvom rade konkrétnou snahou pri odstraňovaní hlavných dôvodov migrantských explózií ako najlepšiemu spôsobu predchádzania chaotickej migrácie, ďalej účinnou a solidárnou medzinárodnou pomocou už v domovských krajinách a vytvorením a rešpektovaním spravodlivého mechanizmu posudzovania žiadostí bez toho, aby sa celý proces ocitol v rukách prevádzачských mafii, alebo stal nástrojom politického vydierania. Áno, je oprávnené, ba nevyhnutné brať do úvahy toto všetko a ešte mnoho iných aspektov, ktoré tu nie je možné ani všetky vymenovať a už vôbec nie tak jednoducho vyriešiť. To čo nás ale duchovne trápi a znepokojuje nie je ani tak technický mechanizmus riešenia problému migrantov, ale vnútorná dispozícia ducha, ktorým k nemu pristupujeme. Bolesť si totiž uvedomujeme, že sa niekedy príliš ľahko necháme celkom zviešť a ohlúpiť úrovňou a argumentáciou nenávisťných krčmových či internetových diskusií, či prácou rôznych trollov rozduchavajúcich nenávisť a nefudskosť aj zoči-voči najdrásavejším ľudským tragédiám. Onen „šialene vtipný“ internetový inzerent z Kysúc, ktorý ponúkal 25 € za každého zastreleného migranta, je len špičkou ľadovca a sám bol prekvapený, koľko vážnych uchádzačov z radov tohto holubičieho národa na jeho ponuku zareagovalo so záujmom. Nedovoľme, aby sa bezcitnosť skrývala za falošné vlastenectvo, za falošné pseudokresťanské nálepky, či za strach. Chráňme si svoju identitu, národnú, politickú, kultúrnu, duchovnú, náboženskú... Robme tak jasne, odvážne, cieľavedome a hrdo - ale nikdy nie za cenu straty najdôležitejšej identity. Identity ľudskosti a solidarity. *Panna Mária, vyzývame ťa ako Pomocnicu kresťanov i Útočisko hriešnikov, nedovoľ, aby sme na konci našich dní počuli z úst Tvojho Syna: „Odídte odo mňa, zlorečení, do večného ohňa, ktorý je pripravený diabli a jeho anjelom! Lebo som bol hladný, a nedali ste mi jesť; bol som smädný, a nedali ste mi piť; bol som pocestný, a nepritúlili ste ma; bol som nahý, a nepriodeli ste ma; bol som chorý a vo väzení, a nenavštívili ste ma... Veru, hovorím vám: Čokoľvek ste neurobili jednému z týchto*

najmenších, ani mne ste to neurobili. A pôjdu títo do večného trápenia, kým spravodliví do večného života.“ (Lk 25, 41-46) Ďakujeme ti za všetkých tých, ktorí osobným príkladom, obetou, pomocou sú ochotní nezaprieť človeka v sebe. Ďakujeme ti za pápeža Františka, ktorý neúnavne búši do svedomia Európy i svedomia Cirkvi na všetkých jej úrovniach, ďakujeme ti za jasný postoj našich biskupov, kňazov, za tisíce dobrovoľníkov, ochotných pracovať v teréne, za charitu i všetky ostatné dobrovoľnícke i profesionálne organizácie, za ochotných veriacich i neveriacich, za stovky, ba tisíce rodín pripravených otvoriť svoj domov núdznym, za všetkých tých, ktorí pochopili slová Tvojho Syna: „Čokoľvek ste urobili jednému z týchto mojich najmenších bratov, mne ste urobili.“

To je pre nás najväčšie nebezpečenstvo a naša najväčšia bolesť. Strata nádeje. Strata nádeje na zmenu k lepšiemu, na zmenu osobných ťaživých situácií, na zmenu v ľudských vzťahoch, na zmenu nás samých. Nedostatok nádeje vedie k rezignácii, k životnému smútku, k depresii. Iste, máme celé školy psychológov, ktorí nás môžu skúmať i liečiť, ale to nestačí. Len psychologické poradne túto krízu nevyriešia. Vie o tom niečo napríklad otec Marián, farár v Žakovciach, keď zachraňujúc tých, ktorým už tento náš svet nedával nijakú nádej, nad ktorými už všetci symbolicky zlomili palicu, vytrvalo opakuje: „Každému treba dať nádej, lebo: Kde sa končí nádej, začína peкло.“ *Panna Mária, dnes nás tu svojím osobným príkladom učíš, že každý, kto je zjednotený s Kristom, je vo svojej najhlbšej podstate človekom nádeje. Veď nádej je vždy spätá s budúcnosťou, je očakávaním „budúcich dobier“. Nádej ako „kresťanská“ čnosť je spojená s očakávaním večných dobier, ktoré Boh prisľúbil ľuďom v Ježišovi Kristovi. Táto nádej ako kresťanská a ľudská čnosť je zároveň očakávaním dobier, ktoré človek vytvára, keď využíva talenty, ktorými ho obdarovala Prozreteľnosť. Panna Mária, ty si naša Brána do neba a Hviezda ranná. Matka Sedembolestná, predstavujúc sedem našich dnešných bolestí, prosíme ťa, oživ v našich srdciach kresťanskú nádej. Učň, by sme boli naozaj vždy pripravení obhliť sa pred každým, kto nás vyzýva zdôvodniť nádej, ktorá je v nás. Každý deň nám ponúka príležitosť a je výzvou k*

obnoveniu radosti zo života, prejaveniu ľudského súcitu, budovaní správneho vzťahu k oprávnenej autorite, boju za spravodlivosť, dodržiavaniu daného slova, prejavu ľudskej solidarity, k tomu, aby sme sa stali znakom nádeje v tomto svete.

Áno, aj to od nás Kristus očakáva - on sa obetoval za všetkých, on za nás zomrel za všetkých, on nás k tomu môže vyzývať, on na to má právo. Ale ako môže niekto, kto obhajuje potrat, vyhlasujú ho dokonca za právo, očakávať či žiadať prijatie núdznych cudzincov, či cudzích detí, keď na Slovensku považujeme aj naďalej za znak sekulárneho pokroku to, že neprijímame, ale práve naopak zákonom dovoľujeme zabíjanie našich vlastných nenarodených detí? Aj na túto otázku chceme počuť odpoveď v Bratislave pri Pochode za život! Verím, že ju dajú svojou prítomnosťou aj Bratislavčania, veriaci i neveriaci, pretože verím, že Bratislavčania nie sú o nič horší ako Parížania, ani ako Košičania. Už

teraz sa teším na stretnutie s nimi v nedeľu. Dnes, tu v Šaštíne, sme chceli nahlas načúvať hlasu Slovenska. Slovensko má v znaku tri vrchy a kríž. Jeho vrchy nám pripomínajú, že máme vystupovať do výšky - morálnej i duchovnej. Kríž

je ukazovateľom, smerovníkom, anténou zachytávajúcou signál z výsosti. Slovensko, Slováci a Slovenky, máme v znaku tri vrchy a kríž - a nie tri opičky a hrabličky, ako návod na spokojný život „nevidím, nepočujem, nehovorím a hrabem len k sebe“. Dnes sme tu chceli načúvať hlasu Slovenska, šeptajúceho sedembolestnej Matke a jej umučenému Synovi svoje bolesti, radosti, obavy i nádeje. Otvorme tu aj naše srdcia, aby sme v nich zachytili, pocítili odpoveď, ktorú Kristus cez príklad svojej Matky chce nechať zaznieť v našom vnútri. A prosme o pomoc, aby sme tieto rady a odporúčania i príkazy chceli a vedeli plniť.

z homílie vладыку Mons. Cyrila Vasiľa v Šaštíne
prevzaté, krátené

Slávnostné Trojdnie

Keď sme minulý rok zakladali za pomoci pána dekana Vladimíra Farkaša verím, že dlhodobú tradíciu k výročiu požehnania našej Krížovej cesty Povýšenia sv. Kríža, veru som si nepomyslel a možno nebudem sám, že už o rok prežijeme v rámci tohto Trojdnia také krásne chvíle, ako sa to stalo medzi 12.9. - 14.9. tohto roka, teda len nedávno. Slávnostné Trojdnie sa začalo modlitbou Krížovej cesty v Máriin deň v sobotu 12.9. V deň, keď sme si tiež pripomenuli meniny našej nebeskej Matky. Účastníci krížovej cesty, medzi ktorými nechýbal náš pán dekan, sa zhromaždili o 15.00 hod. pri prvom zastavení krížovej cesty Povýšenia sv. Kríža za krásneho jesenného počasia. Zamyslenia pri jednotlivých zastaveniach krížovej cesty, ktoré boli vybraté z publikácie vydanej k 2. ročníku Pochodu za život, prednášali žienky a muži z klubu kresťanských seniorov a bola venovaná za nenarodené deti a rodiny vôbec.

Verím, že účastníci mali z tejto krížovej cesty

pekňý duchovný zážitok. Nemenej pekňý zážitok sme prežili počas večernej sv. omše a tesne po nej vďaka vystúpeniu speváckeho súboru JESEŇ. Nedeľa 13.9. bola dňom, kedy Pán Boh doprial mnohým z nás zúčastniť sa prvýkrát na sv. omši

foto: Juraj Benada

priamo na miestach, kde sa nachádza naša krížová cesta, presnejšie povedané pri jaskynke Panny Márie. Iste viacerí z tých, ktorí sa tejto sv. omše zúčastnili mi dajú za pravdu, že to bol

nevšedný zážitok, vďaka Pánu Bohu a našim trom kňazom, ktorí boli pri oltári na čele s pánom dekanom. Nedeľné popoludnie patrilo spevákovi Marošovi Bangovi a jeho manželke, ktorí nám v kostolíku pripravili neopakovateľný zážitok

foto: Juraj Benada

svojím vystúpením. I keď sú obaja zrakovo postihnutí, dodali nám prítomným silu a chuť žiť. Pán Boh hlavne Maroša Bangu obdaril nevšedným hlasovým fondom, za ktorý zožal potlesk od všetkých, čo sa zišli v toto nedeľné popoludnie v našom kostolíku. Pondelok 14.9. na sviatok Povýšenia sv. Kríža a v predvečer Sedembolestnej Panny Márie, patrónky Slovenska a v tretí deň nášho slávnostného trojdňa patrila prednáške vdp. Mariána Bublinca, ktorá sa v našom kostolíku začala o 16.00 hod. Bola zameraná práve na kríž, ako ho máme vnímať, prijať, nieť aj žiť s ním. Ako nám to

ukázala naša patrónka Panna Mária. Poukázal, že kresťanstvo nie je náboženstvo, ktoré propaguje bolesť, kríž, ale je to náboženstvo, ktoré dáva návod, ako tento kríž nieť, ako sa s ním vyrovnáť na spôsob Panny Márie. V tomto zmysle pokračoval aj v homílii počas sv. omše, ktorá nasledovala po prednáške a Večeradle Panny Márie. Vystúpenie vdp. Mariána Bublinca v prednáške aj počas sv. omše bolo dôstojným završením tohto slávnostného trojdňa.

Na záver by som chcel poďakovať všetkým, ktorí sa akýmkoľvek spôsobom pričínili o úspešné zvládnutie tohto krásneho podujatia. Pri príprave krížovej cesty, sv. omše, účasťou na brigádach, vdp. pánu dekanovi pri príprave programu, proste všetkým, ktorí sa akokoľvek pričínili. Najväčšia vďaka patrí nášmu nebeskému Otcovi, že nám doprial krásnym počasím prežiť tieto nevšedné dni. Vhodným doplnkom tohto trojdňa bola aj vernisáž výstavy v pondelok 14.9. pána Zena Malíka, nášho bývalého organistu, ktorý len nedávno oslávil 90 rokov. Je úžasné, akým neobvyklým darom Pán Boh obdaril pána Malíka, keď sa zadívame na jeho krásne obrazy, ktoré maľuje aj pri svojich 90-tich rokoch.

Stanislav Husár
predseda Klubu kresťanských seniorov
Partizánske - mesto

Cirkevná základná škola Jána Krstiteľa

2. časť - Rodina

V minulom čísle časopisu Pútnik sme si predstavili novovzniknutú školu v Partizánskom, Cirkevnú základnú školu Jána Krstiteľa, jej misiu a víziu. V tomto čísle sa budeme venovať prvému z jej troch hlavných pilierov, a tým je rodina.

Našou prvotnou snahou bolo založiť v Partizánskom inovatívnu, modernú a netradičnú školu rodinného typu, kde sa deti, rodičia aj učitelia budú cítiť ako doma. Hlavnou víziou je priniesť do školstva nielen inovatívne prvky vzdelávania, viac tvorivosti

a praktických schopností, ale predovšetkým spolupracovať s rodičmi pri výchove ich detí v duchu kresťanských biblických hodnôt.

Prirodzeným prostredím pre vzdelávanie človeka je rodina. Tu dieťa získava základné princípy a postoje pre morálny, intelektuálny a telesný vývoj. Je dokázané, že spolupráca rodičov a školy vedie k harmonickému a vyrovnanému vývoju dieťaťa. Metóda vzdelávania a výchovy v škole Jána Krstiteľa sa preto opiera o naozaj veľmi úzku spoluprácu

rodičov a pedagógov. Škola sa snaží pravidelne komunikovať s rodičmi detí, vytvárať priestor pre rodičov, aby sa aktívne zapájali do vyučovacieho procesu a chodu školy, organizuje rôzne podujatia pre rodičov s deťmi. Rodičia žiakov sú pozývaní v rozsahu svojich schopností a možností participovať na chode a prevádzke školy. Okrem detí sa škola snaží rozvíjať aj samotných rodičov. Počas školského roka im ponúka možnosť zúčastniť sa zaujímavých seminárov a prednášok zameraných na aktuálne témy ako rodičovstvo, výchova, manželstvo, vzťahy atď.

Praktickým vyústením snahy zblíženia rodiny a školy sú projekty ako „Raňajky

rodičov“; „Čítanie otcov“; „Hviezda dňa“; „Deň detí“ a ďalšie.

Súčasťou tohto dôležitého pilieru „rodina“ je tiež spolupráca školy a rodičov zameraná na osobnostný rast dieťaťa. V záujme školy a veríme, že aj rodičov, je vychovať z detí dobrých a charakterných ľudí, ktorí budú rozvíjať svoje Bohom dané talenty a silné stránky. Tento individuálny prístup ku každému žiakovi sa realizuje prostredníctvom tútorského systému, o ktorom sa podrobnejšie dozviete v ďalšom čísle Pútnika.

Jana Karlíková Priekalová

Foto: 1. Deň detí s CZŠ Jána Krstiteľa, 5. júna 2015, futbalové ihrisko Šimonovany

TÝKA SA NÁS

Ružencová Panna Mária

7. októbra a vlastne po celý tento mesiac si spomíname na Ružencovú Pannu Máriu. Ako vznikla táto spomienka? Počas pontifikátu dominikána, pápeža sv. Pia V. (1566-1572), ktorý bol mužom modlitby, sa stala udalosť, ktorá mala pre Cirkev a celý západ veľký a rozhodujúci význam. V tomto čase bol západ politicky roztrieštený a ohrozovaný Turkami. Turci si chceli vydobyt' celý kresťanský západ a tak rozšíriť islam. Sultánova námorná flotila už zabrala viac gréckych ostrovov a cez Maltu, Sicíliu a Neapol chcel sultán obsadiť Stredozemné more. Pápež Pius V. sa v tejto ťažkej situácii snažil zjednotiť medzi sebou znepriatelených kresťanských veliteľov, aby sa postavili proti tureckému útoku. Velenie kresťanskej flotily bolo odovzdané synovi rakúskeho cisára, admirálovi Juanovi. Medzitým pápež prosil všetkých kresťanov, zvlášť bratstvo sv. ruženca v Ríme, aby sa v tejto preťažkej situácii spolu s ním modlili ruženec na úmysel víťazstva kresťanských vojsk s pomocou Panny Márie. Hovorí sa, že pápež daroval vojakom ruženec. Admirál Doria mal na palube svojej lode kópiu obrazu Panny Márie Guadalupej. Svetoznáma námorná bitka sa nakoniec uskutočnila 7. októbra 1571. Vo vojne bojovalo 500 lodí a 170 000 vojakov. Niektorí svedkovia tohto boja hovorili, že na kresťanských lodiach bolo vidieť vztyčené kríže. Don Juan si ako prvý kľakol pred krížom a pokorne prosil Boha o záchranu a pomoc. Ostatní vojaci nasledovali príklad svojho admirála. Počas ťažkého niekoľkohodinového boja bolo zničených 282 mohamedánskych lodí a 117 ich bolo zajatých. Tiež bolo oslobodených 12 000 kresťanských otrokov, ktorí slúžili Turkom ako veslári. Turecká flotila, ktorá bola dovtedy neporaziteľná, utrpela veľkú porážku a Európa bola zachránená pred islamom. Správa o víťazstve kresťanských vojsk prišla k pápežovi až o dva týždne. On však ňou nebol vôbec prekvapený. Už v hodine víťazstva radostne povedal: „Naša kresťanská flotila v tejto hodine zvíťazila nad Turkami. Poďakujme sa Pánovi!“ Určil, aby sa od toho dňa každú prvú októbrovú sobotu slávil sviatok „Panny Márie víťaznej“. O dva roky neskôr jeho nástupca pápež Gregor XIII. pozmenil názov tohto sviatku na „Slávnosť svätého ruženca.“

Pápež Klement XI. rozšíril ružencovú slávnosť na celú Cirkev.

Matka Božia prostredníctvom svojej ochrany a modlitby svätého ruženca veriacich zachránila Európu pred mohamedánmi. I my môžeme touto modlitbou prosieť Pána Ježiša, najmä v beznádejných situáciách o vypočutie konkrétnych prosieb. K tejto mocnej a účinnej modlitbe, pri ktorej rozjímame nad udalosťami z Ježišovho života, nás povzbudzujú mnohí svätí. Je aktuálna i dnes.

Svätý Ľudovít Mária Grignon z Montfortu (1673-1716): „Mária je najrýchlejšia cesta k Ježišovi! Modlite sa denne ruženec...! Nič neposilňuje Božie kráľovstvo v našom vnútri viac ako rozjímavá modlitba ruženca.“

Sv. Páter Pio (1887-1968): „Milujte Pannu Máriu a starajte sa o to, aby bola milovaná. Stále sa modlite ruženec.“

Sv. Klement Mária Hofbauer (1751-1820): „Ruženec je moja knižnica, pretože táto jednoduchá modlitba s rozjímami sa podobá knižnici, v ktorej je mnoho tisíc kníh o tajomstvách viery. Modlitbou ruženca som dosiahol všetko, čo som si prial, najkrajšie obrátenia.“

Istý šľachtic, Roberto d'Azelio, sa pýtal don Bosca, prečo toľko stráca čas týmito dlhými modlitbami, vyslovovaním 50-tich Zdravas' Mária. Podľa neho mal túto nudnú modlitbu don Bosco zrušiť. Ale svätý mu odpovedal: „Na tejto modlitbe spočíva celé moje dielo! Radšej by som sa zriekol mnohých, dokonca dôležitých vecí, a keby to bolo nutné, dokonca aj vášho tak cenného priateľstva, ale nikdy nie modlitby ruženca.“

Panna Mária, ktorá sa predstavila vo Fatime ako kráľovná ruženca, odpovedala 19. augusta 1917 Lucii na otázku, čo si od nej žiada: „Chcem, aby ste každý mesiac trinásteho i naďalej chodili do Cova da Iria až do októbra, a aby ste sa denne modlili ruženec... Vedzte, že mnohí idú do pekla, lebo nikto sa za nich nemodlí a neprináša obety.“

Preto prosíme i my našu Nebeskú Matku, aby nás stále ochraňovala a vyučovala nás, aby sme boli poslušní a verní jej Synovi, nášmu Pánovi Ježišovi Kristovi.

zdroj: internet

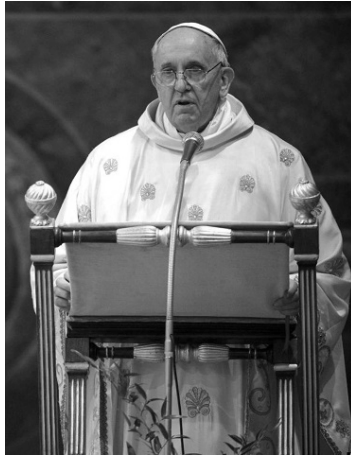

Pápež František: **Čítam si evanjelium, aby som stretol Ježiša?**

Evanjelium sa neohlasuje múdrymi presvedčivými slovami, ale s pokorou, pretože silou Božieho slova je Ježiš sám. Svätý Pavol v liste Korinťanom pripomína, že pri ohlasovaní evanjelia si nezakladal na presvedčivých a múdrych slovách: „Pavol hovorí: ‚Ale ja som neprišiel k vám, aby som vás presvedčal argumentmi, slovami, či krásnymi obrazmi... Nie, prišiel som iným spôsobom, iným štýlom. Prišiel som poukázať na Ducha Svätého a jeho moc. Aby sa vaša viera nezakladala na ľudskej múdrosti, ale na Božej moci.‘ Takže Božie slovo je niečo iné, ako ľudské slovo, múdre, vedecké, filozofické slovo. Nie. Je to niečo odlišné. Prichádza iným spôsobom.“

Je to ako v prípade Ježiša, keď vysvetľuje Písma v synagóge v Nazarete, kde vyrastal. Jeho krajanovia ho spočiatku obdivujú za jeho slová, ale potom ich zachváti hnev a chcú ho zabiť. „Prešli z jedného extrému k druhému, pretože Božie slovo je niečo iné ako slovo človeka,“ povedal Svätý Otec. Boh sa nám naozaj prihovára v Synovi, teda „Božie slovo je Ježiš, Ježiš sám“ a Ježiš „je dôvodom pohoršovania sa. Kristov kríž je pohoršením. A toto je moc Božieho slova: Ježiš Kristus, Pán. A ako máme prijať Božie slovo? Tak, ako prijímame Ježiša Krista. Cirkev nám hovorí, že Ježiš je prítomný vo Svätom písme, v jeho slove.“ Z tohto dôvodu je také dôležité, aby sme si počas dňa prečítali úryvok z evanjelia, dodal pápež a pokračoval: „Prečo? Aby sme

sa učili? Nie! Aby sme stretli Ježiša, pretože Ježiš je skutočne prítomný vo svojom slove, vo svojom evanjeliu. Zakaždým, keď čítam evanjelium, stretnem Ježiša. Ale ako prijmem toto Slovo? Musíme ho prijať tak, ako prijímam Ježiša, teda s otvoreným srdcom, s pokorným srdcom, s duchom blahoslavenstiev. Pretože Ježiš prišiel takto, v pokore. Prišiel v chudobe. Prišiel skrze pomazanie Ducha Svätého.“

„On je sila, je slovom Boha, pretože je pomazaný Duchom Svätým. Aj my, ak chceme počuť a prijať Božie slovo, musíme sa modliť a prosieť Ducha Svätého o toto pomazanie srdca, ktoré je p o m a z a n í m blahoslavenstiev, o srdce, a k o j e s r d c e blahoslavenstiev,“ povedal Svätý Otec: „Urobí nám dobre, keď si počas dňa budeme klásť otázku: Ako prijímam Božie slovo? Ako nejakú zaujímavosť? - „Kňaz

dnes o tom kázal... ako zaujímavosť! Aký je múdry tento kňaz! - Alebo ho prijmem jednoducho preto, že je tu živý Ježiš, jeho slovo? A som schopný - venujte pozornosť tejto otázke! - som schopný kúpiť si malé Evanjelium? - nestojí veľa - kúpim si malé Evanjelium a budem ho nosiť vo vrecku, v taške, a keď v priebehu dňa môžem, prečítam si úryvok, aby som tam stretol Ježiša? Tieto dve otázky nám osožia. Pán nech nám pomôže.“

krátené, zdroj: vatikánsky rozhlas

Pozvánka na poďakovanie za úrodu v Skačanoch vo farskom kostole

Vydáva: Rímskokatolícky farský úrad v Partizánskom. Adresa: Rímskokatolícky farský úrad, Nám. SNP 949/20, 958 01 Partizánske, tel.: 038/749 2033, Internet: <http://partizanske.fara.sk>, e-mail: pe.mesto@fara.sk
Šéfredaktor: Klaudia Zábojníková. Redaktori: P. Andacký, M. Turek, B. Laurinec, R. Račáková, M. Lištiak.
Grafické spracovanie: R. Dobrotka. Jazyková úprava: J. Znášiková. Cirkevný cenzor: Mons. Vladimír Farkaš.
Redakčná rada ďakuje všetkým, ktorí sa na vydaní časopisu podieľali. Príspevky do časopisu môžete dať do schránky, priniesť osobne na farský úrad vždy do 14. dňa v mesiaci alebo poslať na e-mail: pe.mesto@fara.sk.
Redakcia si vyhradzuje právo výberu článkov. Nevyžiadané príspevky nevraciamy.
Tlač: ExpresPrint s.r.o., Partizánske. Tlač registrovaná Okresným úradom v Partizánskom č. 2002/00153.
Cirkevné schválenie: Biskupský úrad v Banskej Bystrici č. 50/99.